

BÉDA

Školní časopis Základní školy Bedřicha Smetany v Lanškrouně

5 Kč

Tipy na výlety po Čechách

Ptali jsme se učitelů Smetanky na zajímavá místa, která stojí za to navštívit. Čtete na stranách 14 až 18.

Zamyšlení žáků 9. tříd nad strávenými roky v ZŠ.

Na jaké školní zážitky nezapomenou a na které by naopak vzpomínat nechtěli? Čtete na stranách 10 až 12.

Co v tomto čísle najdete?

- 2 | Lambada
- 3 | Vybarvi obrázek

Akce

- 4 | Zápis do prvních tříd
Radost při distanční výuce
- 5 | Ohlédnutí za distanční výukou 3. A
Den vody a děti z 5. A
- 6 | Keramická soutěž školní družiny
- 7 | Výtvarná soutěž

Extra

- 8 | Okénko do světa deskových her
- 9 | Trocha environmentální výchovy
- 10 | Co mi škola dala a vzala
- 12 | Letní tradice a svátky
- 13 | Prázdninové pranostiky
- 14 | Kam na výlet po České republice?
- 19 | Rozhovor: Bc. Kamila Kuběnková
- 20 | Rozhovor: MVDr. Jakub Košťál

Pro chvíle oddechu

- 21 | Poznáš, která je to unikátní světová stavba?
- 23 | Anglická křížovka
Německá křížovka
Osmisměrka: České řeky
Osmisměrka: České hrady, zámky a zříceniny
- 24 | Výherci

Redakční tým
ve školním roce 2020/2021

VI. C
Sofie Šmídová
Karolína Zemanová

VII. B
Karolína Laichterová
Josef Hofman

VIII. A
Natálie Vašíčková

Pedagogové
Mgr. Michaela Čadová
Mgr. Jana Kernová
Mgr. Iveta Kantorová
Mgr. Martina Fiebigerová
Martina Komrsková

Nechceš psát písemku?

Snadná pomoc. Zkus Lambadu!
Doplň políčka a vhoď do Bédovy schránky
do pátku 25. června 2021.

Lambada podzim 2021

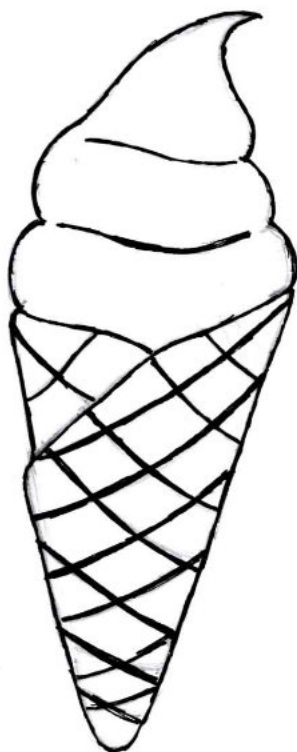
Jméno:

Příjmení:

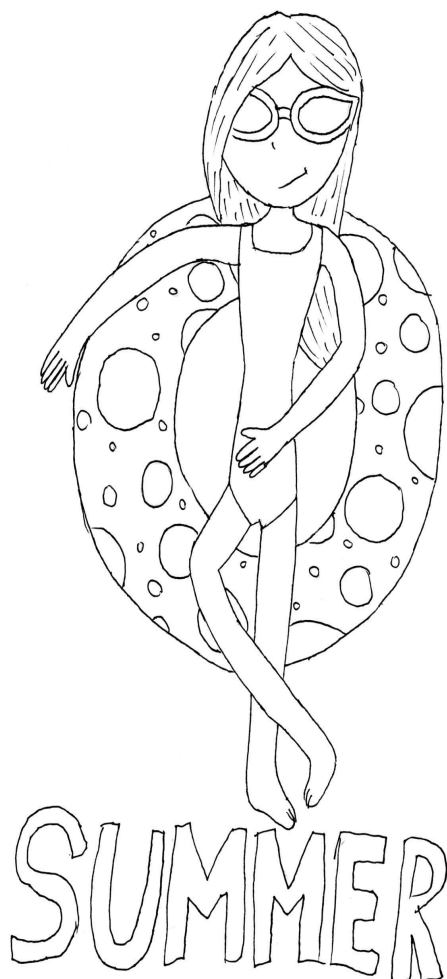
Třída:

Vybarvi obrázek

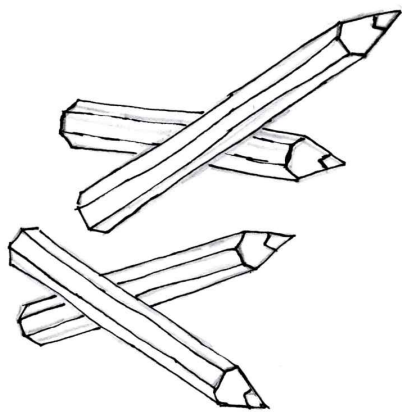
Vybarvený obrázek podepiš, poznač svoji třídu a poté vhoď do Bédovy schránky.

Autorka Karolína Laichterová ze VII. B

Autorka Sofie Šmídová ze VI. B

Zápis do prvních tříd

I letošní zápis budoucích prvňáčků proběhl bohužel distančně bez přítomnosti dětí a rodičů ve škole. Žádosti o přijetí na školu mohli rodiče podávat po celý duben. Na škole se sešlo celkem 38 žádostí o přijetí do 1. tříd, z toho bylo uděleno 10 odkladů školní docházky.

Paní učitelky budoucích 1. tříd, Mgr. Věra Kubelková a Mgr. Ladislava Zacharová, se na své prvňáčky velmi těší a věří, že v září začnou všichni společně pracovat a nebudou už nijak limitováni uzavřením škol a nouzovými stavy.

Distanční výuka je pro žáky, učitele i rodiče v mnohých směrech omezující a vyčerpávající. V žádném případě nemůže plně nahradit osobní přítomnost dětí ve škole. Všichni si přejeme, aby následující školní rok 21-22 byl nejen pro budoucí prvňáčky, ale pro všechny naše žáky návratem ke klasické prezenční výuce od září až do června.

Autorka Mgr. Jana Kernová

Radost při distanční výuce

Žáci 2. B při distanční výuce společně s rodiči plnili úkoly z pracovní a výtvarné výchovy. S radostí stavěli ze stavebnic LEGO nebo CHEVA. Někteří na Velikonoce s rodiči dokonce pekli perníčky, zdobili vajíčka i pěstovali řeřichu. Děkuji všem rodičům za jejich krásné nápady a za trpělivost, se kterou zvládali plnit všechny zadané úkoly s dětmi.

Autorka Mgr. Jana Fryaufová

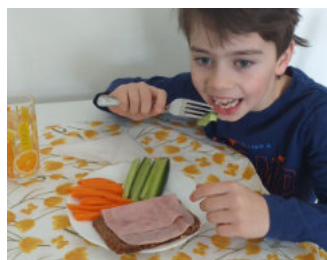

Ohlédnutí za distanční výukou 3. A

Když po Vánocích zůstaly zavřené školy, nikdo z nás netušil, jaké dlouhé odloučení od kamarádů, spolužáků i učitelů nás čeká. Žáci 3. A (stejně jako ostatní děti) se začali opět vyučovat doma přes PC. Musím je pochválit, že od loňského roku udělali obrovský pokrok. Již zvládali sami celou online výuku, bez pomoci rodičů. Plnili zadávané úkoly, zvládali zkoušení i diktáty přes počítačovou techniku, ač nás spojení občas potrápilo. Kromě klasické výuky plnili i tělocvikové video výzvy, vyráběli, vařili, malovali,... zkrátka vše, co si paní učitelka „vymyslela“.

Jsem moc ráda, že mám šikovné děti a spolupracující rodiče.

Děkuji vám všem.

Autorka Mgr. Eva Böhmová

Den vody a děti z 5. A

Také letos jsme si připomněli, že i voda má svůj svátek. Každý rok se slaví 22. března. Letos byla oslava trochu jiná. Proběhla v online prostředí. Spolu s EKOšpionem z Vida centra v Brně jsme si vyzkoušeli pokus, kdy Vojta spolu s kamarádem Placákem počítal, kolik spotřebují denně vody. Vyplnili jsme taky online dotazník týkající se spotřeby vody v našich rodinách. V matematice jsme počítali spotřebu vody v domácnostech, s obyvateli města Kocourkova jsme řešili osmisměrku. V prezentaci jsme odpovídali na otázky spojené s vodou.

Hlavně jsme si ale uvědomili, jak je voda pro všechny důležitá a že se o ni musíme řádně starat.

Za děti z 5. A zpracovala Mgr. Ladislava Zachařová

Poznáš, kdy můžeš pít?

Keramická soutěž školní družiny

Družinkové šikulky tvořily výrobky z keramické hlíny v náročných domácích podmínkách.

Zájemovým kroužkům letošní školní rok právě nepřeje, ale malé umělce jsme zahálet nenechaly. Po telefonické domluvě s rodiči dětí byl dohodnut termín předání keramické hlíny i důležitých pokynů - protože výsledkem této akce byla účast v soutěži „Vytvoř si zvířátko“. Paní vychovatelky pak výrobky převzaly, zajistily výpaly, naglazovaly podle konkrétních požadavků.

Po vyhodnocení čekala děti odměna, diplom a hlavně velké pochvaly.

A poděkování patří i rodičům!
Děkujeme za spolupráci.

Autorky vychovatelky ŠD

Výtvarná soutěž

V měsíci březnu byla vyhlášena výtvarná soutěž pro druhý stupeň na téma Velikonoční obrázek. Práce se odevzdávaly do 18. 4. 2021. Výtvarná technika byla libovolná. I v této složité době byla účast velká. Tímto bychom chtěly poděkovat všem zúčastněným žákům.

Sešlo se nám mnoho kvalitních prací a nebylo jednoduché mezi nimi vybírat. Nakonec jsme se v porotě rozhodly ocenit výtvarná díla od těchto autorů: Sofie Šemberová a Marie Kukulová 6. A, Michaela Krobotová 6. B, Lilien Krejčová 6. C, Barbora Kuncová 7. A, Tereza Boháčová a Adéla Chmelíková 7. B, Viktoria Ela Matějková 8. A a Michaela Diblíková 9. A. Tyto žákyně obdržely malou odměnu. Podívejte se, jak se jim dařilo.

Autorky a porotkyně soutěže:

Mgr. Míriam Mitvalská, Lenka Smolová a Marcela Brýdlová

Barbora Kuncová 7. A

Adéla Chmelíková 7. B

Marie Kukulová 6. A

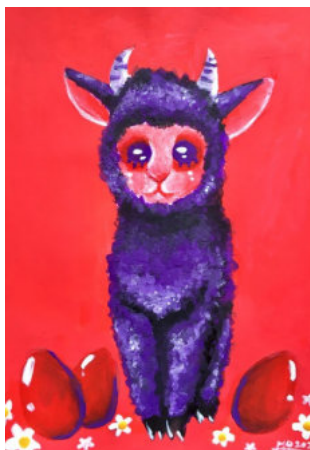
Tereza Boháčová 7. B

Krobotová Michaela 6. B

Lilien Krejčová 6. C

Michaela Diblíková 9. A

Viktoria Ela Matějková 8. A

Sofie Šemberová 6. A

Okénko do světa deskových her

V pasti

- Počet hráčů: 4-8
- Doporučený věk: od 8 let
- Herní doba: 45 min
- Rok vydání: 2018

Zvládnete se vyhnout všem nastraženým pastem, když nevíte, jaká slova můžete říkat? I slova vás totiž mohou chytit a nepustit....

V pasti je týmová párty hra ve fa.ntasy prostředí od českých tvůrců. Snažíte se projít podzemím, dostat se k nestvůře a porazit ji jako první.

V každém kole se vždy jeden hráč z týmu snaží ostatním hráčům ve svém týmu napovědět skryté slovo. Všichni hráči ale nejprve nastraží druhému týmu pasti ve formě slov, které napovídac nesmí při své nápovědě použít. Množství pastí je definováno číslem místnosti, ve které skupinka hráčů právě stojí. Pokud hádač uhodne správné slovo a nikdo nebyl chycen do pasti, může se tento tým přesunout do další místnosti. Pokud nikdo neuhodne, příšera se vydá o místnost blíž k hráčům.

Středobodem celé hry je správné napovídání. Hráči ale musí našlapovat opatrně, protože nikdy neví, které slovo je past. K tomu všemu je doba napovídání ohraničená časovým limitem. Současně mohou hráči narazit na kletby, které hádání ještě okoření dalšími výzvami (např. při potopě musíte napovídat na jeden nádech, při temnotě musí mít celý tým zavřené oči,...).

Hra je jednoduchá a přístupná opravdu všem, prostě správná párty hra. Tahy rychle ubíhají, vymýšlení pastiček je týmová zábava, při napovídání si zavaříte mozek a pocit, když soupeřův napovídac spadne do některé z vašich pastí, ten jen k nezaplacení.

Kvíz:

1. Pro kolik hráčů je hra určena?
2. Co je na hře to nejdůležitější?
3. Jak musí hráč napovídat při kletbě potopa?
4. Co určuje počet pastí?
5. Kdy postoupí příšera blíž k hráčům?

Řešení kvízu s jménem a třídou vhažuj do Bédovy schránky.

Pozor! Na konci roku bude vylosován jeden z vás, který obdrží jednu z her dle vlastního výběru.

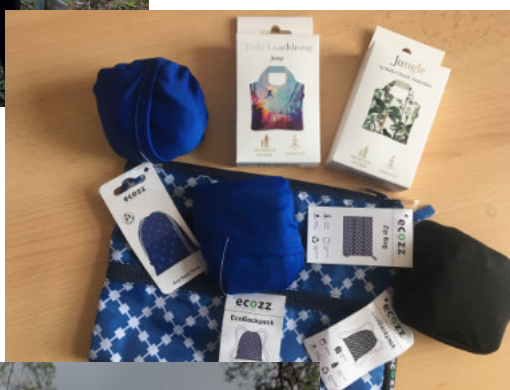

Trocha environmentální výchovy: Uklidíme Česko a Den Země

Je tu květen – máj – lásky čas. Lásku k přírodě projevili mnozí lidé tím, že přiložili ruku k dílu a zapojili se do celosvětové akce Uklidíme svět. I přes zhoršené podmínky pro hromadné úklidy a dost chladné počasí bylo nakonec zaregistrováno neuvěřitelných 1700 úklidů a mnozí lidé vyrazili na pomoc bez registrace. Úklidy budou probíhat i v následujících týdnech, takže výsledná čísla se dozvíte až v dalším čísle Bědy.

Dne 22. dubna se také po celém světě slavil Den Země. I my jsme si ho připomněli v hodinách anglického jazyka i občanské výchovy. Tento svátek se slaví od roku 1970, kdy se v USA na různých místech sešlo přes 20 milionů lidí, kteří demonstrovali za zdravější životní prostředí.

Někteří z vás se nechali inspirovat a na Den Země jste také vyrazili na pomoc přírodě a uklidili si své okolí. Matyáš Plch a Radim Beneš (4. třída) byli sbírat odpadky na Minářáku. Děvčata ze 7. A Nikol Obešlová, Barbora Kuncová a Ivana Koukolová se vydaly vyčistit trasu od ulice Bóží Modrého až ke „Třem lipám“:

„Našly jsme spoustu věcí, co ale bohužel v přírodě nemají co dělat - PET láhve, zapalovače, reproduktor, sáčky a kovové věci, které ani nevíme, na co jsou. Dále plechovky, ozdobu na stromček a spoustu dalších věcí. Nejvíce plechovek a PET lahví jsme našly u již zmiňovaných Třech Lip.“

Bára Kuncová i s bráškou Adamem (4. třída) se pak vydali o víkendu se svou rodinou vysbírat odpad kolem rybníčka, který se nachází mezi Lanškrounem a Lukovou.

Některé jejich „úlovky“ vidíte na fotografiích. Vám všem bych chtěla moc poděkovat. Při takovém úklidu se člověku honí hlavou, jak někoho vůbec může napadnout vyhazovat takové věci do přírody. Věřím ale, že nakonec jste z úklidu měli všichni dobrý pocit, který vám už nikdo nevezme.

Redakce časopisu vám udělá radost podruhé. Díky úklidu a účasti v naší soutěži obdržíte jednu z cen české firmy Ecozz, která vyrábí nákupní tašky, batohy či pouzdra na tablety z recyklovaných PET lahví. Vydrží hodně, tak ať vám dlouho slouží!

A co jednoduchého můžeme pro přírodu udělat my všichni? Zapamatujme si jednoduché pravidlo na veškeré výlety - co si do přírody přinesu, to si zase odnesu!

Přeji vám v létě mnoho krásných a nezapomenutelných zážitků!

Budu se na vás moc těšit v následujícím školním roce s dalšími zajímavými aktivitami, výzvami a soutěžemi.

Autorka Mgr. Martina Fiebigerová

Fotografie Nikol Obešlová a Barbora Kuncová

Co mi škola dala a vzala

Ke konci školního roku se naši žáci 9. tříd zamysleli, co jim základní škola dala do života, co pro ně znamenalo 9 let povinné školní docházky.

*texty záměrně neprošli jazykovou korekturou

Daniel

Už jako malý jsem se těšil, až půjdu poprvé do školy. Vzpomínám si, jak jsem začal psát první písmenka a první slova. Počítání do deseti a malá násobilka, to vše jsem zvládal hravě. Později už to bylo trochu těžší a časově náročnější. Teď uvažuji, co mi škola vlastně dala a co vzala. Víím, že jsem získal nové kamarády, kteří mi vždycky rádi poradí a pomohou. Znalosti a dovednosti, které jsem získal, snad uplatním i v dalších letech. Škola mi dala určitý řád a smysl pro pořádek. Určitě nelituji stráveného času ve škole. Nejvíce jsem však trpěl, když jsem psal písemky, anebo když jsem měl být zkoušený. To jsem byl malý uzlíček nervů. Teď už jsem v deváté třídě, ale poslední rok jsem si moc neužil, nebo vlastně užil, ale jinak než jsem si představoval. Online výuka není zas tak skvělá, jak si každý myslí. Rád bych se opět vrátil do školy. Doufám, až začne nový školní rok, tak budeme normálně chodit do školy, abychom se vůbec něco naučili. Hurá vstříc dalším nečekaným zážitkům a překvapením!

Vojtěch

“Škola základ života.” Tuto větu slýchám od rodičů, prarodičů, učitelů.

Co mi vlastně škola dala? To nejdůležitější, a to základní je vzdělání, a tím mě dobře připravila na další studium, ale i na život. Dala mně také dobré kamarády, ze kterých se stali buď opravdoví přátelé, nebo obyčejní spolužáci. Díky škole jsem poznal radost z úspěchu a smutek z neúspěchu. Pocit z dobré známky a pocit, že se mně něco podařilo, ale také pocit zklamání. Škola mě naučila číst, psát a počítat.

Co mi škola nedala? Nedala mi tolik volného času, jelikož nepatřím mezi pilné žáky a většinou jsem musel školní povinnosti dohánět doma, a tím jsem přicházel o svůj volný čas po škole. Nedala mi dostačující ranní spánek, ale i přesto jsem rád, že mi dala základy do života, které se mi budou do budoucna hodit a v dospělosti si na ně rád vzpomenu.

Adéla

Když si vzpomenu na svůj první školní den, přijde mi, jako by to bylo včera. Vzpomínám si na malou holčičku, která byla stydlivá, ale zároveň se těšila a byla plná očekávání, co se bude dít. Postupem času možná nadšení opadlo, ale vždy bylo na co se těšit. Ve škole jsem potkala spoustu skvělých lidí, kteří se mnou prožili celých devět let. Potkala jsem i spoustu učitelů, někteří byli dobří a někteří horší.

Zachariáš

Vzkaz pro budoucí generace:

Pravidla co dodrž:

1. buď hodný k učitelům
2. nedělej zbytečné problémy
3. uč se dokud můžeš
4. uč se s radostí
5. když ti něco nejde zeptej se
6. dávej pozor při hodinách
7. nebav se s dětmi co tě navádí do špatných věcí
8. nebav se s dětmi co berou drogy a kouří cigarety
9. nebuď líný je potom těžké na sobě začít znova pracovat
10. užívej si školu dokud můžeš je to jenom 9 let tak si udělej vzpomínky a vybuduj nástavbu na život

Já Zak Nový z 9.B vám tyto pravidla vzděluji, protože většina z nich byly moje chyby.

Nikdy jsem neměl drogy a nekouřil cigarety i když to většina dělala kvůli tomu aby byli cool.

Byl jsem drzý žák, nikdy jsem nerespektoval učitele a dělal zbytečné problémy.

Dávejte pozor ve škole, protože já jsem přes distanční výuku nedával skoro pozor a tak mám teď co dělat abych se dostal na střední.

Jako by to bylo včera když jsem poprvé přišel na 2. stupeň, byl jsem v 6. třídě a byl jsem 2 nejmenší ve třídě a kvůli tomu si ze mě utahovali.

A také to bylo poprvé kdy jsem potkal mojí novou třídní učitelku Paní Šulákovou.

Pamatuju si že právě v 6. třídě začal být trend kouření cigaret, já jsem byl asi jediný ze třídy kdo je nezkusil.

Ze školy mám spoustu zážitků jako třeba: Uklidme česko, přespání ve škole, lyžáky a spoustu dalších výletů.

Moje třída je celkem fajn je tam sice pár problémových lidí ale dá se to přežít.

Jsem rád že jsem mohl studovat na této škole doufám že budoucí generace to budou mít stejně.

Pamatuji si že ze zápisu prvňáčků jsem si domů odnesl takového sněhuláka plného rýže, moc rád jsem si s ním hrál dokud se nerozpadl.

Také špatné vzpomínky mám na to jak jsem vždy brečel když jsem byl první týden v 1. třídě, vždy jsem chtěl jít zpátky za mámou aby mě utěšila ale nějak jsem to musel zvládnout sám.

Právě je 22:14 když tohle píšu.

Právě teď poslouchám hudbu a hroutím se nad vzpomínkami na staré dobré časy když jsem nic neřešil a jen užíval života.

Martin

Na základní školu Bedřicha Smetany jsem nastoupil až na druhý stupeň. První stupeň jsem navštěvoval základní školu v nedaleké vesnici. Do Lanškrouna jsem se těšil, protože jsem chtěl poznat nové lidi a bylo fajn, když nás bylo ve třídě přes dvacet. Najednou bylo všechno takové veliké. Některé předměty jsem měl rád, některé méně, ale všechno se dalo zvládnout. Také učitelé jsou super. Naučil jsem se hodně nového a poznal nové lidi. Teď už se ale těším na střední školu.

Na Základní školu Bedřicha Smetany budu rád vzpomínat.

Alexander

Když tak přemýšlím, co mi škola dala, bylo toho celkem dost. Například zkušenosti, vzdělání, kamarády a vzpomínky. Je těžké si představit, že za pár měsíců se pravděpodobně do této budovy už nikdy nepodívám. Na tohle místo budu vždy rád vzpomínat, jak ve zlém, tak i v dobrém. Myslím si, že škola je jedna z nejdůležitějších věcí v životě, ať už to je kvůli vzdělání a práci, nebo jenom kvůli sociální interakci. Za školu jsem velice rád a myslím, že na ni nikdy nezapomenu.

Vendula

Ve škole jsem se naučila nejen základní znalosti z češtiny, matematiky a dalších předmětů, které jsou součástí lidského života a zkoumání, ale snaha učitelů byla vést nás i k zodpovědnosti, k plnění úkolů, k přemýšlení a dali nám i prostor k vyjádření svých názorů. Každý z nás si našel zalíbení v nějakém předmětu a rozhodl se pokračovat v jeho studiu na středních školách či učilištích. Poslední rok byl v podstatě jiný. Distanční výuka a práce s počítačem ovlivnila volbu mé střední školy, a tak jsem se rozhodla pro informační technologii. Škola se snažila zpříjemnit nám vyučování různými mimoškolními aktivitami. Samozřejmě mě bavily výlety, lyžařský výcvik a různé soutěže. Vytvořila jsem si při nich bezva kolektiv a doufám, že s některými z kamarádek a kamarádů se budu setkávat i poté, co dveře základní školy opustím naposledy. Mrzí mě, že díky covidu a s ním spojenými opatřeními se letos nekonaly lyžařský ani vodácký výcvik. Moc jsem se na to těšila. Doufám, že se již vše bude vyvíjet lépe a že se alespoň uskuteční nějaká rozlučková záležitost, abychom se mohli rozloučit.

Kateřina

Ve škole jsem se naučila základnímu vzdělání, zodpovědnosti, samostatnosti, dala mi spoustu zkušeností a našla jsem si dobré kamarády. Díky ní se snad dokážu dostat na střední školu a dál tak pokračovat se vzděláním. Díky dojíždění mi škola nedopřála dlouhý ranní spánek, a když jsem dostala špatnou známku, tak jsem měla i špatnou náladu.

Jakub

Za těchto devět let, co chodím do školy, jsem si prošel už hodně věcmi, ale přesto jsem spokojený s tím jak to všechno bylo a dopadlo. První čtyři roky jsem byl v Ostrově, kde jsem potkal pár svých dlouholetých přátel, se kterými si stále povídám a užívám volný čas. Z toho jak jsem se stal prvňáčkem si už mnoho nepamatuji, přesto však vím že to byla zábava. Svě roky prožité ve škole v Ostrově byly velmi naučné, díky zdejšímu učitelům jsem se rychle naučil číst, psát a počítat a postupem času jsem se zlepšoval. Po čtyřech letech v Ostrově jsem se s pár přáteli přesunuli do Lanškrouna na Smetanku. Ze začátku bylo trochu těžší zapadnout, ale naštěstí jsme to dokázali a poznali pár super lidí, díky kterým jsem si zbylé roky docela i užil. Po páté třídě nás pár lidí opustilo a šlo na gymnázium. Na druhém stupni se věci začaly trochu měnit a lidé taky. Začínaly se tvořit skupinky lidí a spory mezi ostatními. Známky sem už taky přestal mít jako dřív. Učení bylo čím dál tím více těžké. S kolektivem jsme měli až takové problémy že k nám museli přijet lidé z poradny, aby nám pomohli. Naštěstí po dvou letech problémů se to celé zklidnilo a byli jsme zase super parta. Poslední dva roky však byly trochu složitější, jelikož přišel lockdown, kvůli kterému jsme nemohli a stále nemůžeme chodit do školy. Přesto věřím tomu že naše třída vydrží a bude stále plná fajn lidí. Za celkovou dobu mé školní docházky jsem prožil spoustu dobrých i špatných momentů, a však ničeho nelituji, stejně jako všech lidí co jsem potkal. Navzdory tomu všemu jsem rád že odcházím na střední školu a pár let moc známých lidí nepotkám.

Bohdana

Jsem Ukrajinka, a do svých 11 let jsem chodila do Ільницька ЗОШ І-ІІ ступенів в Іл'нотси. Tatínek pracoval v Lanškrouně a přál si, abychom žili spolu tady. Začala jsem chodit tady do 7. ročníku, a neuměla jsem ani slovo česky. Díky tomu, že oba jazyky jsou slovanské, jsem trochu rozuměla. Ze začátku mně nejvíce dělaly problémy předměty, které jsem na Ukrajině neměla.

Zjistila jsem, že mě baví logické uvažování. Myslím, že jsem si respekt u spolužáků získala řešením různých hlavolamů. Mám jich doma asi 27, a dali mi zabrat. Ten poslední Ghost cube jsem skládala 3 neděle. Baví mě i jazyky, zatím umím 4.

Ráda čtu, zatím v češtině a angličtině. Nejvíce jsem si oblíbila spisovatelku Morgan Rice.

Měla jsem štěstí na dobré učitele, ale i vybavení učeben. Nedalo mi moc práce se rozhodnout pro Střední školu technickou v České Třebové. Přihlásila jsem se na informační technologie, velice mě baví programování a práce na počítači.

Jsem ráda, že končí distanční výuka, raději se učím v kolektivu. Jsem moc ráda, že jsem chodila sem do školy.

Khrystyna

Mých devět let ve škole jsem strávila na Ukrajině, kde jsem se narodila a byly opravdu hezké. Po devíti letech mé povinné školní docházky se moje rodina rozhodla vzít mě k sobě do České republiky. Popravdě řečeno jsem se moc bála, nevěděla jsem, jak mě přijmou spolužáci, jak se naučím pro mě jiný jazyk a co mě vůbec čeká. I přesto jsme se odstěhovala do České republiky, kde jsem šla ještě jednou do deváté třídy. Všechno pro mě bylo nové - jazyk, škola, spolužáci, učitelé. První 3 týdny ve škole byly opravdu těžké, hodně čemu jsem nerozuměla a neuměla jsem se dobře vyjádřit. Ale pak to šlo čím dál tím líp. Učitelé byli moc hodní, snažili se mi pomoci, brali ohled na to, že jsem cizinka, a že je pro mě všechno trochu těžší než pro ostatní, spolužáci nebyli špatní, někteří z nich se mnou od začátku komunikovali. Brzy jsem si na nový kolektiv zvykla, seděla jsem vedle Bohdany, ze které se brzy stala má nejlepší kamarádka. Ona je taky cizinka, jen tady bydlí už delší čas než já, to pro mě bylo moc dobře, protože jsem se s ní mohla poradit nebo se na něco, co jsem nevěděla, zeptat.

Ale teď na konci školního roku můžu říct, že tento rok nebyl takový špatný, jak jsem si představovala. Jen distanční výuka pro mě nebyla moc dobrá, protože jsem potřebovala češtinu víc slyšet a učit se komunikovat.

Letní tradice a svátky

V předchozích číslech Bědy jsme si povídali o Vánocích a Velikonocích. Ale co léto? Žádné „výrazné“ svátky, které bychom všichni slavili, v tento čas nejsou. Za připomenutí přesto stojí pár důležitých tradic a oslav. Tak se na ně pojďme společně podívat.

Letní slunovrat

Letní slunovrat se slaví 20. nebo 21. června. V tento den nastává astronomické léto, „první letní den“. Slunce a příroda jsou v plné síle, dny jsou nejdelší v roce a noci zase krátké. Naši předkové oslavovali letní slunovrat – uctívali Slunce a zemi, podstupovali různé léčivé obřady a koupele. Od tohoto okamžiku se dny pomalu začínají zkracovat a noci se prodlužují, proto se často zapalovaly ohně, aby se podpořilo světlo a Slunce. A navíc přeskokováním ohňů se lidé očisťovali od všeho zlého.

Svatojánská noc

Pár dní po letním slunovratu se slaví svatojánská noc. Noc z 23. na 24. června měla pro naše předky magickou moc a sílu. Zapalovaly se svatojánské ohně, sbíraly se léčivé byliny, které, když byly natrhané o svatojánské noci, měly přinést lidem lásku, zdraví a radost. Když si dívky položily byliny pod polštář, údajně se jim zdály sny, ve kterých viděly svého budoucího ženicha. Jestli tomu tak bylo, to se asi nedozvíme, ale můžete to zkusit. Jedinou podmínkou je, že byliny musíte natrhat v naprosté tichosti, nesmíte mluvit, ohlížet se a nesmíte byliny splést.

Svatojánské byliny jsou čarovné, mělo jich být devět a natrhat se měly na devíti místech. Pro zajímavost – nějaké „závažné“ složení není, lišilo se podle přírodních podmínek místa i podle zvyklostí. Pokud chcete svatojánské byliny v přírodě trhat, hledejte pelyněk, třezalku (oběma se lidově říká bylina svatého Jana), heřmánek, bezový květ, jitrocel, mátu, mateřídoušku, řebříček, lopuch nebo diviznu.

Letní tradice

Na začátku prázdnin slavíme dva státní svátky – Den slovanských věrozvěstů (Cyril a Metoděj, 5. 7.) a Den upálení mistra Jana Husa (6. 7.). Kromě těchto svátků slaví v létě také Markéta („Svatá Markyta hodila srp do žita“), Jakub („Do Jakuba zeličko, po Jakubu zeli“), Anna („Svatá Anna – chladna z rána“) nebo Vavřínek („Jak Vavřínek navaří, tak se podzim vydaří“). Kolem svátku Vavřince můžeme na noční obloze pozorovat roje meteoritů, které známe jako Perseidy nebo také Slzy svatého Vavřince. Při pozorování těchto létajících hvězd můžete vytáhnout ze skříně spacák a spát pod širákem. A nezapomeňte si něco přát!

Poslední oslavou, kterou je důležité zmínit, jsou dožínky. Pro nás už je to skoro neznámé slovo, ale pro naše předky byly dožínky slavnostním ukončením žni, tedy jednou z nej důležitějších oslav celého roku. Dožínky byly poděkováním za úrodu, za to, že se podařilo všechnu úrodu z polí sklídit do stodol a že budou mít lidé zásoby na zimu. Památkou na dožínky býval dožínkový věnec, který pletla děvčata z obilných klásků. V něm byly navázány všechny druhy obilí, které hospodář pěstoval; také luční kvítí, ovoce, někde se připlétaly jeřabiny nebo ovoce. Takový věnec vydržel až do Štědrého dne a zdobil sváteční stůl. Dožínky se oslavovaly hostinou a tancem.

Prázdninové pranostiky

PRANOSTIKY jsou drobným útvarem lidové slovesnosti. Slovo pranostika pochází z řeckého prognósis, tedy předpověď. Tato předpověď se týká určitých dnů či období, zejména ve vztahu k počasí a zemědělství. Pranostiky provázejí lidstvo od starověku. Naši předkové to neměli s předpovědí počasí zdaleka tak jednoduché, jako to máme dnes my.

Lidé ve starověku byli schopni počasí předpovídat, ale jen pro své nejbližší okolí a pro krátkou dobu. Jejich předpovědi byly založeny na pozorování přírody a různých jevů, a ty pak dávali do souvislostí.

Obdobný základ mají naše pranostiky a k letnímu období se jich váže celá řada. Některé jsou velmi zajímavé, ale řada jich už neplatí, ať již vlivem celé řady vnějších činitelů, kteří mění naši krajinu, nebo s ohledem k úzké vázanosti k místu a době jejich vzniku. Přesto jsou zajímavým odkazem našich předků, kterého rádi užíváme. Řada pranostik je nerozlučně spojena s křesťanským jmenným kalendářem, a ty si také nejvíce pamatujeme.

Velice pěkná je pranostika, která již pomalu neplatí, vážící se k červenci:

- V červenci volá křepelka žence do pole. (Dnes ve volné přírodě křepelky nevidíme a počátek žní je i ovlivněn agrochemickými postupy.)

Naopak pranostiky, jejichž platnost potvrdí zahrádkáři a zemědělci:

- Co červenec neuvaří, srpen nedopeče.
- V srpnu slunce parné, ovoci a vínu zdárné.

Výběr ze jmenného kalendáře s pranostikami

4. červenec – Prokop, připomínáme si zakladatele Sázavského kláštera sv. Prokopa (970-1053), k jehož svátku se váže pranostika:

- Prší-li na Prokopa, promokne mandel i kopa.

13. červenec – Markéta, počátek žní:

- Svatá Markéta vede žence do žita.
- Sv. Markyta hodila srp do žita.

22. červenec – Magdaléna, pravdivá pranostika:

- V den Máří Magdalény rádo poprchává, neboť svého Pána oplakává.
- Prší-li na den sv. Máří Magdalény, obilí i ve stodole se zazelení.

25. červenec – Jakub:

- Co do sv. Jakuba odkvete, to do Havla (16.10.) uzraje.

26. červenec – Anna, všeobecně známá pranostika:

- Sv. Anna, chladna z rána. Méně známá:
- Zvěšují-li na sv. Annu mravenci své hromady, lze očekávat tuhou zimu.

31. červenec – Ignác, původní pranostika:

- Od sv. Ignaca, léto se obraca.

4. srpen – Dominik, pranostika, která se v letošním roce naprosto vyplnila:

- Potí-li se Dominik, bude ještě Marek (25.4.) v kožiše.

10. srpen – Vavřinec, nejen vinaři toužebně očekávané pěkné a teplé počasí:

- Jak sv. Vavřinec zavaří, tak se podzim vydaří.
- Když o sv. Vavřinci slunce svítí, budem dobré víno míti.

15. srpen – Hana, v křesťanském kalendáři svátek Nanebevzetí Panny Marie, meteorologové ze zjištění dlouhodobého pozorování uvádí, že se jedná o nejteplejší období roku, proto také pranostiky o úrodě:

- Slunce-li o Nanebevzetí Panny Marie svítí, lze hojnost vína nadíti.
- Sv. královna dává (dostává) první výlupek (první oříšky).

24. srpen – Bartoloměj, ohlašuje blížící se konec léta:

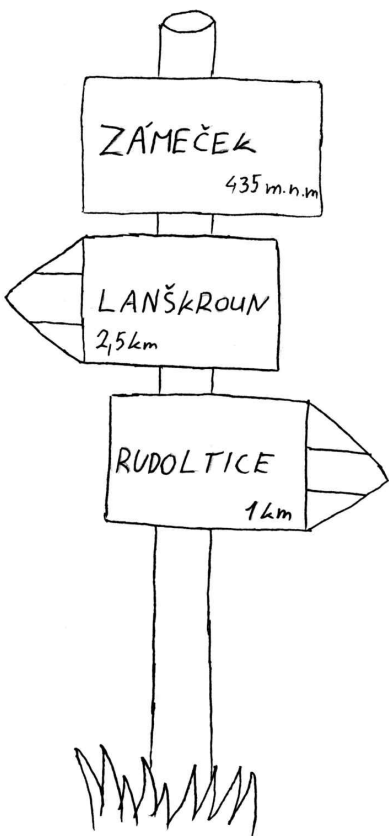
- Od sv. Bartoloměje slunce již tolik nehřeje.
- Bartoloměj svatý odpoledne krátí.

28. srpen – Augustin, obvykle pravdivá pranostika:

- Jak bude teplo o Augustinu, tak bude studeno na Kateřinu (25.11.).

Kam na výlet po České republice?

Přemýšleli jste už nad tím, kde a jak strávíte letošní léto? Pokud ne, máme pro vás pár tipů – stačí mrknout na naši anketu Kam po ČR? Všichni jsme se shodli na tom, že je u nás v České republice nespočet krásných a zajímavých míst, která stojí za návštěvu.

Bitov – Vranovská přehrada

O Vranovské přehradě mi vyprávěl poprvé můj tatka, který tam trávil s partou léto. Spolu jsme se tam ovšem nikdy nepodívali. Poprvé jsem tak toto místo navštívila na motorce s naší motobandou a podruhé s rodinkou mého bratra. Pokaždé jsem byla nadšená. Bitov má své kouzlo a je zde mnoho věcí k vidění. Za návštěvu rozhodně stojí rozhledna Rumburak u Penzionu Rumburak, kde je možné se zároveň stavět na dobrý oběd či večeři. Milovníkům historie doporučuji výlet na hrad Bitov.

K odpočinku i k zábavě pak návštěvníky láká Konopná farma Vranč. Pěstuje se zde technické konopí, které se využívá pro výrobu léků, potravin, ale i látek. V hlavní sezóně zde vyrůstá konopný labyrint, ve kterém je dost obtížné najít cestu zpět, ale rozhodně to stojí za to. Po této namáhavé aktivitě se můžete osvěžit limonádou v Jamaica baru, děti zde mají k dispozici hřiště i malý zoo koutek.

Příroda je zde krásná, pro romantiky či milovníky geocachingu doporučuji i zříceninu hradu Cornštejn. Pokud by vás zastihlo nepříznivé počasí, nezoufejte. Okolí je plné zajímavých míst. Na výletě do Znojma jsme navštívili Muzeum motocyklů Lesná. Ve Znojmě nás lákala také prohlídka podzemí: „Dnešní kilometrová prohlídková trasa začíná na středověkém Slepčím trhu a končí v Obrokové ulici. V rámci expozice „Tajemné podzemí“ uvidíte alchymistickou dílnu, oživé skály, netopýry, skřety, ukázkou vězeňských kobek, chudáka v kleci... a to za světelných a zvukových efektů. Dohromady je to docela strašidelný zážitek!“ Jenže tento zážitek jsme již nestihli. Tak snad příště!

Vranovská přehrada zkrátka nabízí nepřeberné množství různých aktivit. Užijí si zde milovníci vodních sportů, cyklistiky, turistiky i historie.

Ať už se vydáte na výlet kamkoliv, rozhodně si to užijte!

Krásné zážitky už vám nikdo nevezme.

Janské Lázně

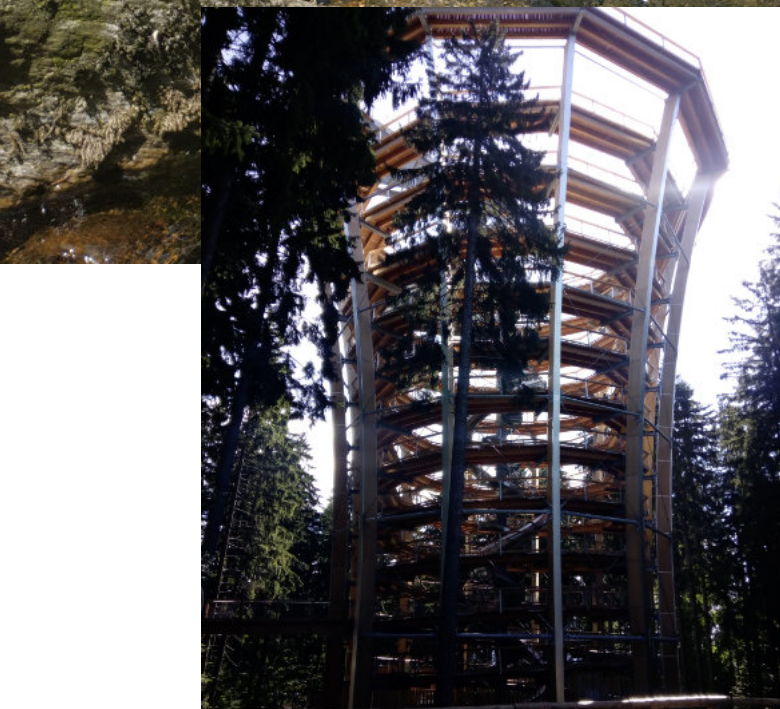
Toto malebné horské město leží v Krkonoších. Rozkládá se přímo pod Černou horou a je ideálním místem pro výlet či delší rekreaci.

V městě samotném je velké množství ubytovacích kapacit s různými službami a cenami. Můžete využít lázeňských služeb, množství kulturních akcí a také ideální podmínky pro turistiku ve všech podobách. Atrakce jako Stezka v korunách stromů, lanový park, půjčovny kol a koloběžek či kabinová lanovka, která vede přímo z města na vrchol Černé hory, jsou lákadly pro jednotlivce i rodiny s dětmi. Při pěší i cykloturistice se vám naskytou úžasné výhledy na celé Krkonoše a užijete si nádherné přírody a čerstvého vzduchu. Po náročném dni pak můžete odpočívat, relaxovat nebo navštívit kolonádu a využít pohostinství některé z příjemných cukráren, kavárniček a restaurací.

Nemusela jsem dlouho přemýšlet, kam bych doporučila udělat si výlet. Před pár lety jsme jeli na prodloužený víkend do Janských Lázní. Od té doby se tam rádi vracíme. Ubytování jsme byli v Hotelu Vladimír. Majitel hotelu má zhruba 200 metrů od hotelu ještě penzion, kde se dá také ubytovat. Jídla v hotelové restauraci jsou vynikající. Poobědvat můžete i na terase a nechybí ani malý koutek pro děti. Nevýhodou hotelu je, že nemá výtah. Ale výhled z balkonu je pěkný.

A kam na výlet? Asi tři minuty od hotelu je lanovka, která vás vyveze na Černou Horu. Zde můžete procházkou strávit celý den. Také můžete od hotelu jít na kolonádu nebo do krytého bazénu. Vše asi okolo 15 minut. A další pěkný výlet je ke Stezce korunami stromů, kam vás vyveze vláček.

Doporučují Mgr. Milan Valúšek a Mgr. Miriam Mitvalská

Lednicko-valtický areál

Jedním z velice příjemných míst v České republice je Lednicko-valtický areál. Na rozloze necelých 300 m² se nachází několik nádherných staveb - např. zámky Lednice a Valtice, Janův hrad, Minaret, Kaple sv. Huberta nebo Apollonův chrám. Areál je vhodný pro pěší i pro cyklisty.

Doporučuje Mgr. Iveta Kantorová

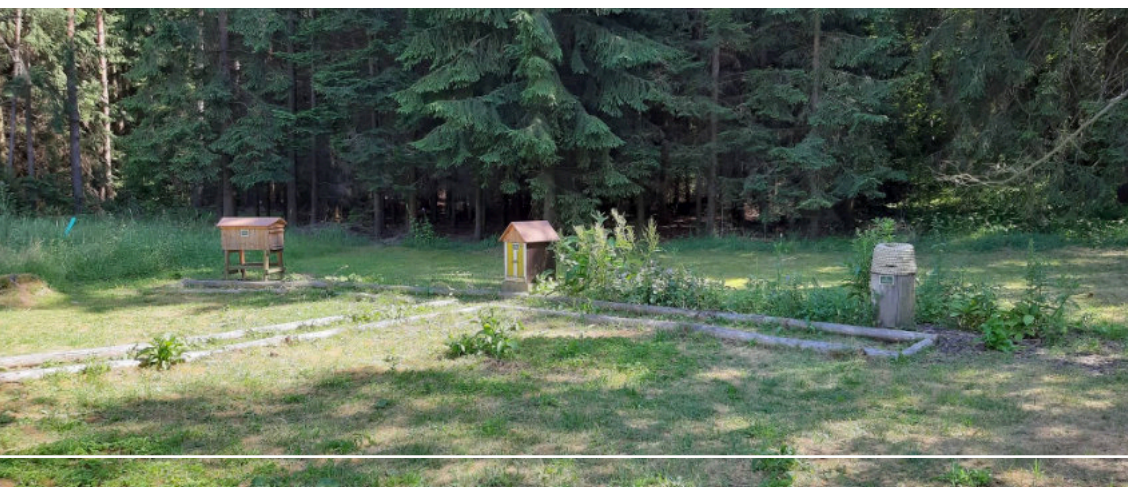
Památník včelích matek

Víte, že i včelí matky mají svůj památník? Na místě památníku stála původně oplozovací stanice včelích matek – dřevěný včelín a kolem něj malé úly, které sloužily k chovu včelích matek.

Památník není od Lanškrouna daleko – najdete ho v lesích u města Svitavy. Před dvěma roky nás tam poprvé dovedla letní hra Rozbzuč Déčko a letos jsme si na stejné místo udělali zase výlet. Čeká vás procházka lesem (nebo projížďka na kole), cestou k památníku si můžete zacvičit na několika stanovištích lesní posilovny.

Kromě kamenného památníku tady najdete opravenou studnu s funkčním rumpálem, kolem dokola je několik včelích úlů, které můžete detailně prozkoumat. Uprostřed stojí velký dřevěný altán, kde se dá posedět a posvačit – a u toho si můžete přečíst plno informací ze života včel, které jsou napsány všude kolem.

Malý tip na závěr – až budete stát v altánu, podívejte se nahoru.

Doporučuje

Mgr. Michaela Čadová

Penzion Kněžice u Vrchlabí (Krkonosě)

Kousek nad Vrchlabím směrem na Benecko najdete osamocené Penzion Kněžice. Jde o stylovou roubenku, kde vám poskytnou ubytování a výbornou českou kuchyni. Venkovní prostory chalupy zahrnují posezení u ohniště (+ gril), dětské hřiště s houpačkami a pískoviště.

Z daného místa můžete pokračovat pěšky, na kole i na koni. Koně vám zapůjčí právě v Kněžické chalupě.

Doporučujeme navštívit nedalekou rozhlednu Žalý, obec Benecko, města Vrchlabí i Jilemnici. Pokud máte k dispozici auto, tak se dá vyjet i do vzdálenějších cílů:

- na západ Krkonoš – město Harrachov a jeho bohatá historie skla
- na severovýchodě leží Sněžka a Špindlerův Mlýn
- směr východ – Janské Lázně

Doporučuje

Mgr. Jana Kernová

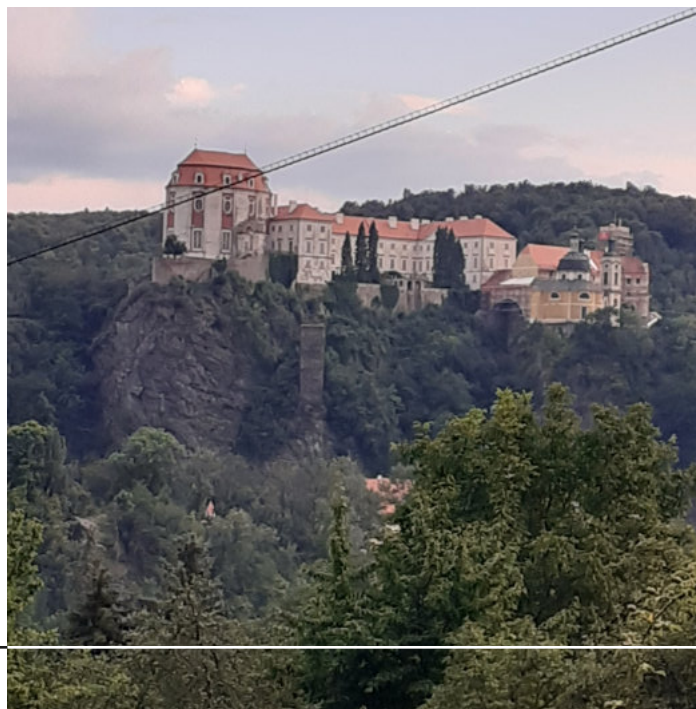
Putování „Pohádkovým krajem“

Jestliže se chcete podívat na místa, kde se natáčely krásné české pohádky, jeďte do Vranova nad Dyjí. Městečko najdete severozápadně od Znojma. Rozkládá se kolem řeky Dyje v překrásné přírodě Národního parku Podyjí. Kolem Vranova se nacházejí naučné stezky a také úžasná síť cyklostezek vedoucích až do Rakouska. Po sportovním dni se můžete vykoupat v průzračné vodě přehrady.

A tipy na výlety? Překrásný zámek Vranov nad Dyjí tyčící se na skále nad městem (natáčela se zde např. pohádka Nesmrtelná teta a film Andělská tvář), termální lázně Laa Therme, zámek Bitov (zde se natáčela pohádka Tajemství staré bambitky), Claryho stezky okolím města, plavby parníku po přehradě, vinné sklípky a překrásné hradby ve Znojmě.

Kdo toto pohádkové místo jednou navštíví, vždy se sem bude chtít vracet, stejně jako já.

Doporučuje **Mgr. Markéta Dvořáčková**

Rekreační středisko Tesla, Vršov 53, Horní Bradlo

Jezdila jsem tam s dětmi na Školy v přírodě. Jedná se o sportovní areál asi 5 km od Sečské přehrady. Ubytování je možné ve zděné budově, chatkách nebo srubech. Areál prochází postupnou rekonstrukcí. Je zde skvělé sportovní vyžití, venkovní koupaliště s vodou z blízké řeky, venkovní i vnitřní bazén, vířivka, sauna, bowling, fotbalové hřiště, volejbalové kurty, několik ohnišť. Kdo má rád pohyb, je to ideální místo ke sportování i pro rodiny s dětmi. Stravování je možné zajistit v hlavní jídelně, funguje tu i bufet.

My cestovali vždy objednaným autobusem, ale rodině bych doporučila se dopravit vlastním autem. Nedaleko se nachází dílna, kde ručně foukají a malují vánoční ozdoby. Je tu i obchůdek, kde si je můžete zakoupit.

Fotky nemám, přikládám webové stránky:
www.modrovic.cz

Tisské stěny

V ČR jsme navštívili velké množství krásných míst – známých i méně známých. Napadají mě mé rodné Krkonoše, Jizerské hory, Ještěd, Šumava, okolí Máchova jezera, Podyjí, Český Krumlov, Beskydy, Žďár nad Sázavou, Těch míst bych mohla vyjmenovat a doporučit spoustu.

Vyberu místo známé i neznámé. Většina zná zajisté České Švýcarsko – my jsme bydleli v penzionu v Srbské Kamenici a odtud vyráželi autem a pěšky do okolí. Jeden z výletů byl právě do Tisských stěn.

Je to pískovcové skalní město v nejzápadnější části Labských pískovců, poblíž Českého Švýcarska. Tisské stěny vznikly z usazenin na dně moře v druhohorách. Na velmi malé ploše se nachází obrovské množství skalních útvarů. Oblast je výrazně klidnější než Prachovské skály v Českém ráji, ale opravdu krásná. Prohlídka je na půl dne a poté můžete navštívit nedaleký Děčínský Sněžník – největší stělovou horu v ČR.

- Poloha: okres Ústí nad Labem (poblíž hranic s Německem)
- Doprava: autem po dálnici Praha-Drážďany
- Ubytování: velké množství penzionů v okolí

Doporučuje **Mgr. Eva Šuláková**

Mezi další tipy na výlety bych zmínila Sečskou přehradu, skanzen v Hlinsku nebo ve Veselém Kopci, hřebčín ve Slatiňanech.

Doporučuje **Mgr. Eva Böhmová**

Zámek Nové Hrady u Litomyšle

Tento zámek je jednoznačně tím nejhezčím v našem okolí. Jedná se o ojedinělou stavbu z období rokoka. Zámek navrhl a nechal postavit původní majitel panství, hrabě Jean-Antoine Harbuval de Chamaré v roce 1777. Stavba nebyla nikdy přestavována a dnes se jí říká "Malý Schönbrunn" nebo "České Versailles".

Zámek zahrnuje několik správních budov a altánů a více než 10 druhů rozličných zahrad – italskou kaskádovitou, broderiovou francouzskou, anglickou květinovou, bylinkovou, anglický park s křížovou cestou vedoucí k původnímu gotickému hradu, zeleninovou zahradu na zadním nádvoří, přírodní divadlo i labyrint.

Od roku 1997 je zámek ve vlastnictví rodiny Kučerových, prohlídka zámku trvá přibližně 45 min a začíná každou celou hodinu.

V současné situaci jsou od začátku května přístupné pouze venkovní prostory včetně všech zahrad. Vnitřní prohlídka interiéru není zatím možná.

Doporučuje **Martina Komrsková**

Jižní Čechy – středověký hrad ZVÍKOV a okolí

Čtenáře našeho časopisu, milovníky historie, památek i přírody, a především turistiky bych rád pozval k návštěvě jižních Čech, a to středověkého hradu Zvíkov, který leží nad soutokem dvou našich řek Otavy a Vltavy, vzdálený přibližně 20 km od města Písek. Malebná krajina, lidová barokní architektura jižních Čech jistě okouzlí každého, ale místo, z něhož na vás dýchne naše historie plnými doušky, si vás dozajista podmaní.

Zvíkov je totiž jeden z nejstarších našich hradů, dochovaný bez velkých zásahů doby. Byl založen na skalnaté ostrožně královským rodem Přemyslovců již za Přemysla Otakara I. po roce 1226 a posléze budovaný Václavem I. Je přední stavbou české středověké světské architektury s dochovanými prvky románského slohu. Největší slávu hrad získal za vlády Karla IV., který jej dal opravit a rád v něm i pobýval.

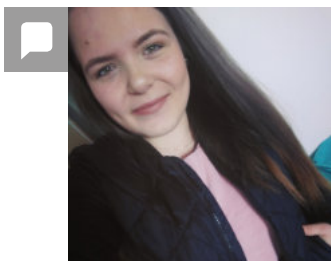
V blízkosti hradu, necelý 1 km, se nachází nevelká vesnice Zvíkovské Podhradí s kapličkou sv. Václava, odkud je nejlepší přístup k hradu. Cestou je možné se zastavit na občerstvení, kterých je zde celá řada a je z čeho vybírat, včetně upomínkových předmětů. Příjemnou alejí stromů se schází z mírného svahu ke kamennému mostu, kde se před vámi objeví majestátní brána s věží hradu. Hrad je přístupný s průvodcem nebo volně bez průvodce, což je i cenově diferencováno. Z prohlídky hradu jistě budete nadšeni. Je možné projít celý hradní komplex, a ještě se dozvíte pověst o Zvíkovském raráškovi, který potrápil v nedávné době i filmaře při natáčení pohádky. V areálu hradu najdete občerstvení, prodejnu upomínkových předmětů a o víkendu se sem sjíždí hudebníci a prodejci výrobků lidových řemesel. Spodní branou hradu se schází k přístavišti, odkud podle plavebního řádu vyplouvají výletní parníky směr Orlická přehrada-hráz a zámek Orlík, pod nechvalně známým, ale zajímavým Žďákovským mostem, popřípadě po Vltavě či Otavě na jih.

Pro pěší turistiku se nabízí výlet na druhý břeh řeky Otavy, přes téměř půl kilometru dlouhý Zvíkovský most, do míst, která před zatopením údolí Orlickou přehradou obývali voraři, po turistické stezce ke kapli sv. Anny, u níž se každoročně konají poutě. Odtud je pěkný výhled na protilehlý břeh a hrad Zvíkov.

Pro několikadenní pobyt bych doporučil ubytovat se ve Zvíkovském Podhradí v některém z penzionů nebo v komfortním hotelu Zvíkov, který nabízí i ubytování v chatkách nedaleko hotelu. Nabízí stravování, venkovní i vnitřní bazén, sportoviště pro dospělé i děti. Nedaleko je koupaliště a pro odvážné je k dispozici půjčovna člunů (i motorových), a to vše za rozumné ceny.

V okolí je celá řada dalších atraktivních památek a míst, kam je možné se vypravit. Například města Písek a Strakonice s hrady, středověká tvrz Kestřany a zámek Orlík, ale o nich třeba někdy příště.

Doporučuje **Mgr. Miloslav Janků**

Rozhovor: Bc. Kamila Kuběnková

Asistentka pedagoga třídy 3. A

Můžete se nám blíže představit?

Jmenuji se Kamila Kuběnková a od začátku tohoto roku pracuji na této škole jako asistentka pedagoga. Jsem člověk zabývající se různými oblastmi, jsem komunikativní, společenská a mám ráda zábavu. Nemám ráda ošklivé počasí a brzké vstávání :D.

Vzpomínáte ráda na školní léta?

Ano, vzpomínám. Nejraději však mám vzpomínky na má středoškolská léta, která jsem strávila v překrásném městě, v Litomyšli.

Jaké bylo vaše vysněné povolání?

Pamatuji si, že jsem v první třídě, na základní škole, chtěla být číšnicí. Nakonec mě zaujaly cizí jazyky (AJ, NJ), tak jsem svoji budoucí profesi chtěla směřovat tímto směrem a stát se třeba delegátkou pro cestovní kancelář. Osud to ale zařídil jinak, po přijetí na vysokou školu bylo mým snem pracovat se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. Což jsem si splnila.

Jaké je Vaše nynější povolání?

Momentálně pracuji zde na Smetance jako asistent pedagoga, zároveň jsem ale vystudovaná tlumočnice českého znakového jazyka a tlumočím pro neslyšící. K tomu všemu ještě studuji.

Je Vaše povolání náročné? V čem?

Na práci asistentky zde ve škole nevidím nic moc věcí náročných. Velmi mě ta práce baví a snažím se ji dělat, jak nejlépe mohu. Vše se snažím dělat dle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Když se ale zamyslím, tak někdy je náročné pracovat s dětmi, které nemají svůj den a nechtějí při výuce pracovat a spolupracovat. To pak asistent musí umět správně žáka k práci motivovat. Ve srovnání s mým druhým povoláním, tlumočením, je tato práce téměř nenáročná.

Co se týká tlumočení, tak je zde náročná již samotná příprava na dané tlumočení (lékař, přednáška, úřad). Je potřeba se na předem sjednané tlumočení vždy připravit, oživit si znakovou zásobu v případě, pokud dané znaky nepoužívám. Pak následuje samotné tlumočení, které je náročné samo o sobě, protože tlumočím mezi dvěma odlišnými jazyky, které mají vlastní gramatická pravidla. Součástí toho je i mimika, pohyb a tvar ruky a spousta dalších věcí, na které je nutné během tlumočení brát zřetel. Takže toto povolání je velmi náročné, ale zároveň krásné, díky tomu jsem si znakový jazyk zamilovala.

Čemu se věnujete ve volném čase? Jaké jsou Vaše koníčky?

Mám ráda, když se můžu začíst do knížky, pak sledování dokumentů s kriminalistickou tematikou nebo hraní společenských her. Ráda jezdím na různé výlety, chodím na procházky a trávím čas se svými blízkými.

Co Vám vadí na ostatních lidech?

Nejvíce mi vadí ti, kteří jenom berou a sami nedávají.

Zažila jste nějaký trapas?

Samozřejmě, já jich zažila docela hodně. Občas jsem velmi zbrklý člověk, takže každou chvíli někde zakopnu nebo mi něco spadne. Proto se snažím vše, co dělám, dělat pomalu a s rozvahou, aby nedošlo na další trapas nebo přinejhorším na nějaký malér.

Jaké je Vaše životní krédo?

„Neříkej, že to nejde, raději řekni, že to zatím neumíš.“ - Tomáš Baťa

Co byste vzkázala žákům naší školy?

Jděte si za svými sny a buďte takoví, jací chcete být!

A teď stručně:

Oblíbené jídlo:
tatarák

Oblíbená filmová pohádka:
S čerty nejsou žerty

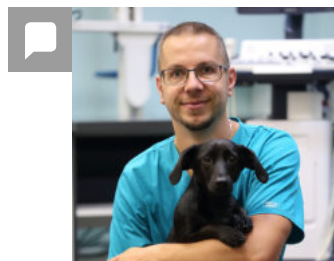
Oblíbený film:
Americký sniper

Oblíbený autor (kniha) z dětství:
Astrid Lindgrenová

Oblíbený herec/herečka:
Anna Polívková

Oblíbený zpěvák/zpěvačka:
Marek Ztracený

Oblíbený předmět ve škole:
český jazyk a anglický jazyk

Rozhovor: veterinář MVDr. Jakub Košťál

Můžete se nám blíže představit?

Jmenuji se Jakub Košťál, žiji v Lanškrouně se svou manželkou a dvěma dětmi. Vlastním Veterinární kliniku u nádraží v České Třebové a menší ošetrovnu v Lanškrouně.

Vzpomínáte rád na školní léta?

Asi se taková odpověď do školního časopisu nehodí, ale chování do školy mne nikdy nebavilo. Hodiny se pomalu táhly a já se celou dobu těšil na to, až přijdu domů a půjdu s kamarády ven. Dnes je však forma výuky úplně jiná – zábavnější, interaktivnější. Možná bych se do dnešní školy těšil.

Jaké bylo vaše vysněné povolání?

To se měnilo dle mého věku. Nejdříve jsem chtěl být popelářem. Pak jsem chtěl být dlouhá léta lesním inženýrem jako můj otec. Nakonec však vyhrála veterinární medicína, která v sobě kombinuje pomoc zvířátkům i práci s lidmi. Současně pro mne představovala výzvu, protože veterinární praxe vyžaduje spoustu znalostí o různých druzích zvířat, vědomostí o nespočtu nemocí a v neposlední řadě zručnost při operacích.

Jaké je Vaše nynější povolání?

Jsem veterinárním lékařem a na naší klinice mám na starost hlavně ortopedii, ultrazvuková vyšetření, kardiologii, některé druhy operací a potom ještě záhadné pacienty, u kterých je potřeba příčinu problémů vypátrat.

Hodně času mi také zabere samotné řízení kliniky, protože v současnosti tvoří náš tým 6 doktorů a 2 sestry.

Jak vypadá Váš pracovní den?

Každý den je jiný, málokdy to je rutina. I když máme většinu pacientů a operací objednaných, vždy do toho přijde akutní pacient, kterému je potřeba se věnovat a denní plán různě upravit. Koncem ordinace doby to však pro nás nekončí, protože držíme pohotovost na telefonu a i během noci a víkendů vyjíždíme za dalšími pacienty.

S jakými problémy za Vámi lidé se svými mazlíčky nejčastěji chodí?

Těžko říci, co je nejčastější. Někdy to jsou zvracení a průjemy, jindy drbání a kožní problémy. A pak je třeba den, kdy chodí samé kočky, které jsou smutné a nežerou. To jsou asi nejtěžší pacienti, protože příčin může být spousta: nachlazení, selhání ledvin, infekce jako například kočičí AIDS, otrava, ale také mohly sníst například provázek. Není jednoduché se ke správné diagnóze dopracovat.

Čemu se věnujete ve volném čase? Jaké jsou Vaše koníčky?

Vzhledem k časové náročnosti mé práce si vážím každé volné chvíle, proto trávím veškerý volný čas s rodinou. Jezdíme na kole, chodíme po lese, pracujeme na zahradě anebo trávíme víkendy na chalupách s kamarády. To mi dobíjí baterky a umožňuje znovu se naplno vrhnout do práce. Mezi koníčky patří cyklistika, hra na kytaru, skauting a příroda obecně.

Co Vám vadí na ostatních lidech?

Každý máme svoje chyby. Proto řeším spíše to, co mi vadí na sobě.

Zažil jste nějaký trapas v práci nebo v osobním životě?

Například nedávno mi paní učitelka Černošusová nechtěla věřit, že jediný předmět, ze kterého jsme na Smetance pravidelně zůstávali po škole, byla její hudební výchova.

Jaké je Vaše životní krédo?

Všechno jde, když se chce. Sice to neplatí stoprocentně, ale člověk dokáže opravdu hodně.

Co byste vzkázal žákům naší školy?

Nezavírejte se sami doma u počítačů a chytrých telefonů, chodte raději za kamarády a ven.

A teď stručně:

Oblíbené jídlo:

koprová omáčka od mé ženy

Oblíbená filmová pohádka:

Pekařův císař

Oblíbený film:

Klepání na nebeskou bránu

Oblíbený autor (kniha) z dětství:

Jaroslav Foglar

Oblíbená hudební skupina:

Offspring, U2, Xindl X, Lucie, Halloween, Mirai...

Oblíbený předmět ve škole:

na prvním stupni matematika, pak biologie

Poznáš, která je to unikátní světová stavba?

Dnes se podíváme na další zajímavou stavbu, která se nachází ve státě s exotickým názvem (1. část tajenky). Centrální budovou je samostatná hrobka, která má podobu

(2. část tajenky), jehož delší strany jsou dlouhé 55 m. Zdobí ji abstraktní i květinové motivy, k jejichž zhotovení bylo použito techniky tzv. (3. část tajenky), která spočívá ve vkládání polodrahokamových zlomků do vybroušených prohlubní. Je obklopena zahradou tvaru čtverce o straně 300 m. Nedaleko od hlavní budovy stojí čtyři 40 m metrové minarety. Název stavby se překládá jako (4. část tajenky). Doufám, že už víte, jak se jmenuje.

1. část tajenky

rovinný útvar, který můžeme narýsovat kružítkem.....

řecké písmenko β

řecké písmenko δ

řecké písmenko α

rovinný útvar, který má právě 3 strany.....

řecké písmenko ψ

1 % z 1400 =

řecké písmenko γ

podíl čísel jinak.....

rovinný úvar, který má 4 strany, 2 a 2 strany
rovnoběžné a stejně dlouhé a 4 vnitřní úhly pravé.....

2 % z 300 =

2. část tajenky

50 % z 200 =

číslo, které je dělitelné pouze 1 a samo sebou

řecké písmenko γ

0,001 m = 1.....

část roviny ohraničená 2 polopřímkami.....

rovinný útvar, který má právě 3 vrcholy.....

v matematice označujeme V.....

čitatel a jmenovatel tvoří.....

co značíme v matematice znakem %

pomůcka na rýsování přímek.....

rovinný úvar, který má 4 strany, 2 a 2 strany
rovnoběžné a stejně dlouhé a 4 vnitřní úhly pravé.....

pomůcka pro narýsování kružnic.....

3. část tajenky

200 % z 25 =

-7 -(-20) =

25 % z 40 =

120 + (- 4) . 5 =

1,4 . 10 =

5 % z 400 =

- (+10) + 17 =

pomůcka pro rýsování kružnic

odčítání jina

6 % z 200 =

4. část tajenky

čitatel a jmenovatel tvoří

4 % z 200 =

1000 ml = l

sčítání jinak

0,5 . 2 =

řecké písmenko α

2,5 % z 200 =

5 : 0,01 =

0,1 cm = l

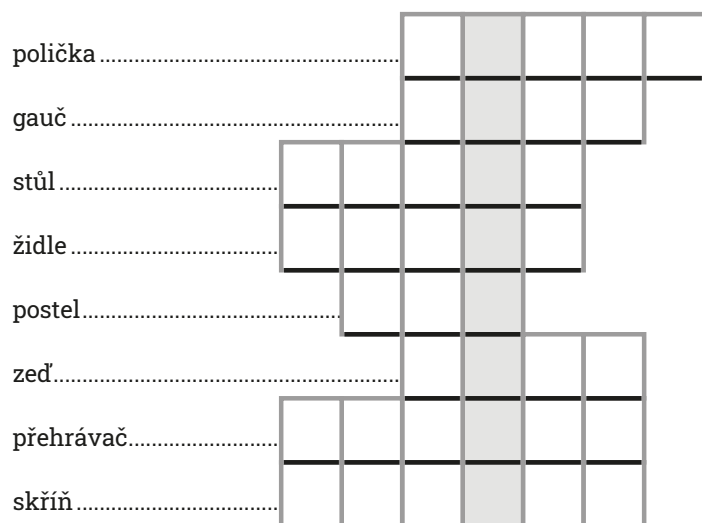
součin jinak

300 % z 10 =

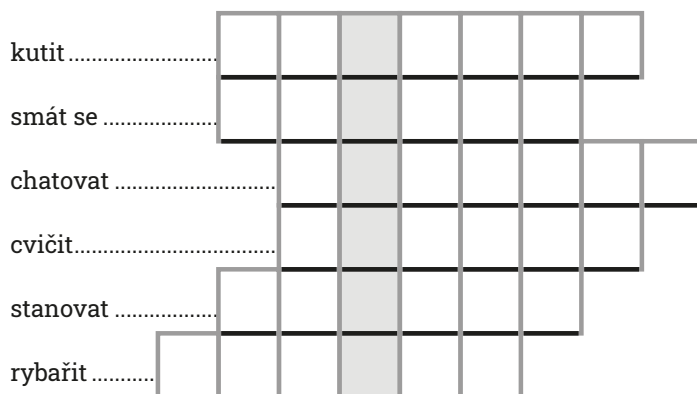
Hledaná stavba je:

.....

Anglická křížovka

Německá křížovka

Autorka Natálie Vašíčková z VIII. A

Osmisměrka České řeky

Vyhledej a vyškrtej názvy českých řek ze seznamu, zbylá písmena ti pomohou najít jednu z nejznámějších řek na našem území.

V	B	E	Č	V	A	P	Ú
O	L	Š	E	J	Y	D	L
D	O	R	L	I	C	E	M
E	T	E	Ř	H	O	A	Ž
S	L	U	Ž	N	I	C	E
N	V	A	V	A	R	O	M
Á	E	J	U	T	E	M	A

- Bečva
- Desná
- Dyje
- Lužnice
- Metuje
- Morava
- Mže
- Ohře
- Olše
- Orlice
- Úpa

Osmisměrka České hrady, zámky a zříceniny

Vyhledej a vyškrtej názvy českých zámků a hradů ze seznamu, zbylá písmena ti pomohou najít jeden z nejznámějších hradů v České republice.

N	A	K	C	E	P	K	N
E	C	I	N	D	E	L	Í
M	Í	N	Í	N	U	K	Ř
Á	B	E	O	Ř	O	K	O
K	A	Š	P	E	R	K	K
S	R	Y	B	E	L	Ž	O
B	U	CH	L	O	V	T	K

- Buchlov
- Chýše
- Kámen
- Kašperk
- Kokořín
- Kunín
- Lednice
- Okoř
- Pecka
- Rabí
- Žleby

Autorka Mgr. Jana Kernová

Výherci z minulého čísla:

str. 2 Lambada

1. místo: Skalická Anežka, III. B
2. místo: Šemberová Beáta, III. B
3. místo: Břízová Viktorie, IV.

str. 3 Obrázek na vybarvení - děvče

- Ševčíková Tereza, II. B
Latifová Laura, II. A
Sommerová Michaela, III. A
Hajzler Adam, II. A

str. 3 Obrázek na vybarvení - zajíc

- Hegerová Ella, II. A
Černá Ellen, II. A
Skalická Anežka, III. B
Břízová Viktorie, IV.

Okénko deskových her

str. 6 (1. 12 kol, 2. 2-4 hráči, 3. 5 místností, 4. např. obývací, 5. Dream house)

1. místo: Břízová Viktorie, IV.
2. místo: Skalická Eliška, VII. C
3. místo: Kuncová Lucie, gymnázium

str. 12 Velikonoční kvíz (1b, 2c, 3a, 4c, 5b, 6b)

1. místo: Kuncová Lucie, gymnázium
2. místo: Latifová Laura, II. A
3. místo: Šemberová Beáta, III. B

str. 25 Das Kreuzworträtsel ("Die Tulpen")

1. místo: Obešlová Nikol, VII. A
2. místo: Komrská Ben, VI. C
3. místo: Komrská Bárt, VI. C

str. 25 Poznáš unikátní světovou stavbu? ("Burdž al-Arab")

1. místo: Skalická Anežka, III. B
2. místo: Komrská Bárt, VI. C
3. místo: Obešlová Nikol, VII. A

str. 27 Velikonoční osmisměrka ("Kdo na jaře otálí, v zimě pláče.")

1. místo: Bartošiková Tereza, IV.
2. místo: Plch Matyáš, IV.
3. místo: Skalická Eliška, VII. C

str. 27 Anglická jarní křížovka ("Babies")

1. místo: Šternátková Elen, II. A
2. místo: Břízová Viktorie, IV.
3. místo: Hegerová Elen, II. A

i

Všechna řešení soutěží vhazujete do Bédovy schránky **do pátku 25. června 2021.**

Pozor: U každého řešení soutěže nezapomeňte napsat své jméno, příjmení a třídu, poznačte i název soutěže, kvízu či tajenky.

Školní časopis Běda vychází 4x do roku.

Vydává: Základní škola Lanškroun, B. Smetany 460,
563 01 Lanškroun, IČO: 61234176.

E-mail: beda@zsbs.cz

Vydáno v Lanškrouně dne 9. června 2020.

Uzávěrka dalšího čísla je čtvrtek 30. září 2021.

Tisk zajišťuje: TG TISK s. r. o. 5. května 1010,

563 01 Lanškroun. Evidenční číslo: MK ČR E 22723.

Toto i starší vydání časopisu můžete zhlédnout na www.zsbs.cz/casopis-beda
Své příspěvky můžete posílat také
na náš e-mail beda@zsbs.cz

UniCredit Bank

symbiom.
LEARNING FROM NATURE

SANELA
we make water cool

TG
TISKÁRNA
LANŠKROUN

AVX

KOMFI

Stepa

Ing. Adéla
Šperlichová
daňový
poradce

EUROPLAST CZ

SCHOTT